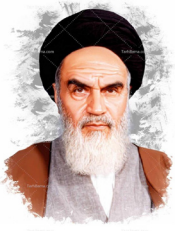

مستغنی

M o s t a g h e i A T U

کلام امام (ره)

تجربه ای که ما از دنیا در این سالهای طولانی داریم این است که مسلمانها- و لو اینکه یک عده کمی باشند- وقتی در مقابل خصم خودشان مقاومت کنند، اگر چه خصم آنان که همه ابر قدرتها در آنجا جمع شده بودند، اما وقتی یک عده کم در مقابلشان ایستاد، آنها شکست خوردند.

گاهنامه فرهنگی، اجتماعی و سیاسی معنا انجمن اسلامی دانشجویان مستقل دانشکده الهیات و معارف اسلامی هفته سوم آذر ۱۴۰۲ شماره پانزدهم

“رانده شدگان سرزمین مقدسی”

مقدمه سردبیر
محدثه حسین زاده

و آنها را مستحق خشم الهی می‌داند. این سنت پرودگار است که قوم منحرف را ذلیل و سرگردان می‌کند تا زمانی که توبه کرده و به سوی خدا بازگردند. این ذلت نیز تا زمانی که روحیه متجاوزگرانه در آنها باشد وجود خواهد داشت. اکنون چه روحیه‌ای متجاوزتر از کودک کشی؟ و چه ذلت و خواری بدتر از مقاومت سنگ با آتش؟

با نگاهی به قرآن و تاریخ می‌توان ردپای یهودیت را در بسیاری از توطئه‌ها و فتنه‌های قبل و بعد صدر اسلام دید. همان قومی که خداوند در سوره مائده به عنوان بدترین دشمن مردم مسلمان یاد کرده است. با کافر شدن این قوم به آیات پرودگار و ریختن خون ناحق فرستادگان الهی، خداوند در سوره آل عمران بر پیشانی این گروه مهر ذلت و خواری می‌زند؛

صاحب امتیاز: انجمن اسلامی دانشجویان مستقل دانشکده الهیات و معارف اسلامی دانشگاه علامه طباطبائی (د)
مدیر مسئول و سردبیر: فاطمه پیله‌ور خورشیدی ویراستار: محدثه حسین زاده صفحه‌آرا: فاطمه پیله‌ور خورشیدی
هیئت تحریریه: ریحانه علیپور، فاطمه یزدانی، فاطمه فیضیان

قوم عبرتها

قوم یهود از زوایه نگاه قرآن

با تدبیر در آیات قرآن و گزارش‌های تاریخی می‌توان به وضوح روحیه استکباری و کارشکنی یهودیان را مشاهده کرد. قومی که با آگاه بودن از حقانیت پیامبران الهی این حقیقت را کتمان کردند تا منافع شخصی‌شان به خطر نیفتد. آن‌ها با همین رویه پیامبران هم عصر خود را به قتل رساندند و این‌گونه عبرت جهانیان شدند.

نعمت الهی کفران یهودی

با استناد به قرآن کریم درک می‌کنیم که خداوند قوم یهود را توسط حضرت موسی (ع) از چنگال گروه ظالم فرعون نجات داد و راهی خشک برای آن‌ها در دریا گشود. آنها وارد شدند و به سلامت از دریا گذشتند. اما جسد لشکریان فرعون روی آب شناور شد. یهودیان لطف و رحمت خداوند را خیلی زود فراموش کردند. عهدهای خود را زیر پا گذاشتند و از دستورات خداوند متعال سرپیچی کردند. قوم بنی اسرائیل با اینکه معجزه الهی را به چشمان خود دیده بودند. اما به نبرد با انبیاء الهی برخاستند و نعمت بزرگ الهی را حمد نکردند. در ادامه نیز با گوساله پرستی راه کفر و لجاجت را در پیش گرفتند. این قوم لجوج به دستور حضرت موسی یه سوی سرزمین مقدس فلسطین عازم شدند تا آنجا را از وجود شرک و بت پرستی پاک کنند. در این مسیر از نبرد با دشمن سرباز زدند و

خطاب به حضرت موسی گفتند: تو و پروردگارت بروید و بجنگید ما همین جا می‌نشینیم. این بار نیز در امتحان الهی سرافکنده و گرفتار غضب الهی شدند. پروردگار برای چندمین بار سایه لطف و رحمت خود را بر سر این گروه افکند و نعمت‌های خود را برای آن‌ها سرازیر

کرد. با کفران دوباره نعمت‌ها، از حضرت موسی خواستار سبزیجات و خیار و عدس شدند و اینگونه به سعادت خود پشت کردند. طبق متن قرآن و گواهی تاریخ، می‌توان فهمید که قوم یهود در طول ۴۱ قرن گذشته به عنوان یکی از بزرگ‌ترین دشمنان اسلام معرفی شده‌است. این اخلاق تند و خوی خشن آنها نسبت به اسلام آنقدر زیاد بود که مؤمنان معرفی می‌کند. نقش پر رنگ یهود در مبارزه با پیامبر اکرم (ص) همیشه در شرایط سخت جنگ‌ها به چشم می‌خورد؛ به طوری که جنگ با مشرکین در دو جنگ احد و بدر پایان می‌پذیرد اما قوم یهود تا پایان عمر پیامبر دست از مبارزه برنمی‌دارند. جماعت یهود به شریعت حضرت محمد(ص) به دیده رقیب سرسخت دینی نگریسته و در هر توطئه‌ای که به منظور برداشتن موجودیت نهضت اسلام بود، اقدام می‌کردند. خداوند ویژگی این قوم را در قرآن کریم ذکر کرده است. به عنوان مثال می‌توان به رباخواری، جاسوسی، خود خواهی، تفرقه افکنی و تحریک مشرکان بر ضد اسلام و تحقیر و تمسخر پیامبر و مسلمان اشاره کرد.

یهود دیروز صهیونیسم امروز

امروزه چشمان دنیا نظاره گر ظلم یهودیان است. آنها نتوانستند با وجود سرمایه هنگفت و حمایت نظامی و اقتصادی کشورهای در مقابل مشت‌های گره کرده جوانان مسلمان، کاری را از پیش ببرند. در واقع این همان وعده الهی است که زمین را عبادی الصالحون به ارث می‌برند نه مستکبران.

این یک هشدار است...

نفوذ فرهنگ غرب حامل پیامی مهم!

سال‌هاست غرب تمام تلاشش را می‌کند فرهنگ و عرف خود را به کشورهای جهان خصوصاً جهان سومی‌ها تحمیل کند. تا اینجای تاریخ این روش یکی از ثبات‌ترین تمدن‌های اسلامی، یعنی آندلس را به زیر کشیده است. غربی‌ها هم همچنان امیدوارند با مار خوش خط و خالی مانند تهاجم فرهنگی آندلس‌های دیگری را فتح کنند.

با جمعه سیاه به خاک سیاه نشینید

از روش‌های تغییر یک ملت و جذب آنها، تغییر فرهنگ و

ارزش‌های آن است و این امر از طریق نفوذ یا شبیخون فرهنگی انجام می‌شود. امروزه

نمونه‌هایی از این شبیخون

فرهنگی را مثل black friday

یا همان جمعه سیاه در جامعه خودمان مشاهده می‌کنیم.

آخرین جمعه ماه نوامبر را جمعه سیاه می‌نامند. در این روز خریداران، کالاهای مورد نیاز خود را که معمولاً تا ۹۰٪ تخفیف خورده، خریداری می‌کنند و به استقبال کریسمس می‌روند. این روز به دلیل تخفیف‌های بسیار بالایی که دارد توانسته به سرعت در بین مردم محبوب شود.

هسته اولیه تشکیل این آیین به کشورهای غربی بازمی‌گردد. اما امروزه در کشورهای آسیایی از جمله کشور ما با عناوینی همچون «حراج‌جمعه» به مفهوم

آشنایی تبدیل شده است.

متأسفانه جمعه سیاه در ایران به یک عمل جریانی درآمدی است. خرده فروشان آنلاین، در آخرین جمعه ماه نوامبر میلادی،

یعنی جمعه اول آذرماه کمپین‌های تخفیفی ارائه می‌دهند؛ مردم نیز به

black friday دلیل وجود تخفیف

بیشتر در این روز خرید می‌کنند.

اگرچه در ظاهر یک کار اقتصادی یا حتی فرهنگی به شمار می‌آید اما در واقعیت از دو حیث بسیار آسیب‌زا است. این روز، با تشویق مردم به خرید باعث ترویج فرهنگ مصرف‌گرایی شده و اقتصاد را تحت فشار قرار

می‌دهد.

دستان پشت پرده

بعد از پیروز انقلاب اسلامی

و هشت سال دفاع مقدس، غرب

جنگ فرهنگی تمام‌قد خود را

برای از بین بردن فرهنگ

اسلامی - انقلابی شروع کرده

است. در این جنگ بی‌سر

و صدا این بار به جای قلب

جوانان، مغزشان هدف قرار داده شده است تا به مرور

آنها را دچار خود کم‌بینی و در آخر خودباختگی فرهنگی

کند. مسیر پر سرعت تغییر فرهنگی که غرب در پیش

گرفته است؛ با سکوت و وعده‌های توخالی مسئولین

نه تنها مسدود نمی‌شود بلکه شتاب بیشتری می‌گیرد.

در پایان؛ چاره این کار تنها با توجه به وجه فرهنگی

موضوع، یعنی ساخت فیلم ایرانی - اسلامی و استفاده از

ظرفیت مدرسه و دانشگاه تا حدودی رفع می‌شود.

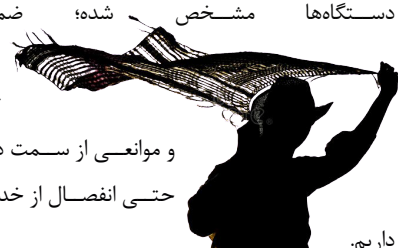
منکر معروف شده

عملکرد مسئولین در حوزه بد حجابی

بعد از ماجرای اغتشاشات سال گذشته شاهد کم رنگ شدن این دستور خداوند، یعنی حجاب در جامعه هستیم. در حال حاضر برای بهبود این وضعیت اقداماتی مانند لایحه عفاف و حجاب و آمرین به معروف در این مکان‌های عمومی توسط دولت صورت گرفت. برای اطلاع بیشتر در این رابطه، سراف خانم شادمان مدرس دانشگاه، پژوهشگر و کنشگر حوزه زنان رفتیم و سوالات خود را از ایشان جویا شدیم:

به نظر شما آیا نیاز نیست که دستگاه‌ها و مسئولین نسبت به لایحه حجاب، موضع گیری خود را اعلام کنند؟ با توجه به قوانینی که درمورد حجاب هست جدای از لایحه دستگاه‌ها تا الان چه کار کردند؟ آیا به قوانین عمل کردند؟

متأسفانه بعد از حوادث پارسال که دال گفتمانی‌اش کشف حجاب با هدف نظام زدایی و براندازی نرم بود؛ شاهد یک تساهل و انفعال از طرف مسئولین بودیم. بدون هیچگونه دلیلی، زمینه کشف حجاب را در جامعه ایجاد کردند. گویا بستر اصلی را خود مسئولین به وجود آوردند. این سیگنال را در ذهن مخاطبی که به کشف حجاب تمایل داشت ایجاد کردند که انگار نظام قصد عدم برخورد را دارد. بعد از بیانات رهبری مبنی بر حرام شرعی و سیاسی دانستن کشف حجاب بود که شاهد یک حرکت از سمت مسئولین، به سمت یک حرکت جمعی در برخورد با کشف حجاب بودیم. در گزاره اول «لایحه حجاب و عفاف اولیه» را تنظیم کردند که متأسفانه بخاطر عجله‌ای که داشتند دارای اشکالات فراوانی بود. در لایحه دوم با توجه به اینکه کار کارشناسی از طرف مرکز پژوهش‌های مجلس صورت گرفت؛ ما می‌بینیم که در موارد مختلفی این اشکالات رفع شد. ما در طی این سال شاهد ترک فعل بسیاری از نهادهایی بودیم که بودجه می‌گرفتند اما اقدامی برای ترویج حجاب نداشتند. مثل ارشاد، ارشاد چه کاری برای ترویج حجاب در همان گزاره‌های تعریف اصلی حجاب دارد؟ به جز بحث الگوی پوششی که ارشاد برای ما ارائه نداده؛ بحث فیلم‌هایی هست که در سینما و همچنین صدا و سیما شاهد آنها هستیم. متأسفانه این فیلم‌ها به جای ترویج حجاب زمینه تحقیر حجاب را ایجاد کردند. یا به عنوان مثال وزارت صمت در این زمینه چه کاری انجام داده؟ ما می‌بینیم که مسئله چادر مشکی به عنوان کالای فرهنگی حساب نمی‌شود که وارد کشور شود؛ با ارز تجاری و با قیمت‌های بالایی محسوب می‌شود. بنابراین خود مسئولین روند بد حجابی را در جامعه تسهیل کرده‌اند. در لایحه جدید علاوه بر اینکه وظایف دستگاه‌ها مشخص شده؛ ضمانت اجرایی قوی‌ای هم قرار داده‌اند. به صورتی که ترک فعل باشد یا اشکالات و موانعی از سمت دستگاه‌ها ایجاد شود؛ ما حتی انفصال از خدمت یا استیضاح وزیر را

داریم.

نگهبانان حجاب

نظر شما در مورد آمرین به معروف و نهی از منکر در مترو که چند روز قبل اتفاق افتاد چه بود؟ این آمرین به معروف چقدر می‌توانند تأثیر گذار باشند؟ آیا بهتر نیست در مکان‌های دیگر هم حجاب‌بان‌ها حضور داشته باشند؟

در خصوص باب افرادی که به معروف می‌کنند: ماهیت در قامت فعالانه مردمی خوبی است؛ به خصوص دیده هستند. اینک طیف مذهبی هم در اصلا صحیح نیست. فرامین اسلام مورد بوده است. باید توجه عنوان نماز و هویت نظام اسلامی شناخته می‌شود؛ دشمن نیز در براندازی نرم توجه اصلی خودش را بر کشف حجاب قرار داده است. با این حساب امر به معروف باید دو چندان مورد توجه باشد. باید به دو نکته توجه داشته باشیم تا کار عزیزانی که امر به معروف می‌کنند اثر گذار باشد. ما باید یک تصویر سازی صحیح از مسئله حجاب داشته باشیم. پارسال بعد از فوت مهسا امینی، روایت گری که از سمت رسانه‌های بیگانه، از نظام اسلامی در مسئله حجاب طرح شد؛ این بود که برچسب «هریمن و دشمن بزرگ» را به نظام اسلامی زدند. آن‌ها توانستند برگ برنده‌ای از این مسئله و سیاه نمایی که علیه نظام داشتند را در رسانه‌های بیگانه ایجاد کنند. بنابراین ما اگر بخواهیم مسئله حجاب و چالش‌های آن صحیح شود، باید یک تصویر سازی صحیحی از چالش‌های مسئله حجاب داشته باشیم. مسئله دوم در باب تأثیر گذاری این است. وقتی در حاکمیت شاهد انفعال، چند دستگی و عدم اراده لازم مسئولین در برخورد با مسئله بد حجابی هستیم؛ باید اذعان داشت که این حرکت مردمی هم متأسفانه تأثیر گذار نیست. چرا تأثیر گذار نیست؟ زیرا وقتی در عرصه حکمرانی، شاهد کوچک‌ترین اقدام قانونی برای مقابله با بی حجابی نیستیم، این سیگنال به شهروند هم ارسال می‌شود. در واقع آمرین به معروف با این انفعالی که مسئولین ما دارند، به عنوان فرد ناهنجار معرفی می‌شوند. بحث آمرین به معروف با توجه به اینکه آموزش لازم به آنها داده شده است؛ بسیار کار خوبی است. امر به معروف مردمی سازی شده اما باید حمایت مسئولین هم باشد. تا زمانی که ما مطالبه جدی از مسئولین نداشته باشیم که به تعهدات خودشان را در باب ترویج حجاب، در ابعاد سلبی و ترویجی عمل کنند متأسفانه حرکت این بزرگواران هم با شکست مواجه می‌شود.

بنابراین؛ اصل کار خوب است. اما باید در کنار آن مطالبه جدی، در باب قانون گذاری و انجام قانون از مسئولین داشته باشیم.